

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) Arbitral Tributário (Portugalia) w dniu 15 stycznia 2016 r. – Euro Tyre BC/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-21/16)

(2016/C 118/13)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Euro Tyre BC

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 131 i art. 138 ust. 1 dyrektywy 2006/112⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów sprzeciwiają się temu, by urząd podatkowy państwa członkowskiego odmówił przyznania zwolnienia z podatku VAT przekazującemu towar mającemu miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym państwie członkowskim, gdyż nabywca, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim nie jest zarejestrowany w VIES⁽²⁾ [systemie wymiany informacji w zakresie podatku VAT] ani nie jest objęty w tym kraju systemem opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, chociaż w momencie przekazania posiada on ważny numer VAT w tym innym państwie członkowskim, który to numer wykorzystano w treści faktur dotyczących transakcji i gdy spełniono materialnoprawne łączne przesłanki wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, to jest, gdy uprawnienie do rozporządzania towarem jak właściciel zostało przekazane nabywcy i gdy dostawca wykaże, że rzeczony towar został wysłany lub przewieziony do innego państwa członkowskiego oraz że w wyniku owej wysyłki lub transportu ten sam towar opuścił fizycznie terytorium państwa członkowskiego wysyłki do nabywcy będącego podatnikiem lub osoby prawnej działającej w takim charakterze w państwie członkowskim odmiennym od państwa wysyłki towarów?
- 2) Czy zasada proporcjonalności sprzeciwia się temu, by art. 138 ust. 1 dyrektywy 2006/112 interpretować w ten sposób, że należy odmówić zwolnienia z podatku VAT, w przypadku gdy mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim przekazujący towar wiedział o tym, iż nabywca mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim, choć posiada w tym innym państwie członkowskim ważny numer VAT, nie jest zarejestrowany w VIES ani nie był objęty w tym kraju systemem opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, ale oczekiwał że nabywcy zostanie wpisany do rejestru ze skutkiem wstecznym jako wewnątrzwspólnotowy podmiot gospodarczy?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

⁽²⁾ Value Added tax-Information Exchange System

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București (Rumunia) w dniu 15 stycznia 2016 r. – Fondul Proprietatea SA/SC Hidroelectrica SA

(Sprawa C-22/16)

(2016/C 118/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Fondul Proprietatea SA

Strona pozwana: SC Hidroelectrica SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w rozumieniu art. 107 TFUE udział rumuńskiej spółki o kapitale publicznym w kapitale spółki mieszanej (rumuńsko-tureckiej) jest równoznaczny z pomocą państwa podlegającą obowiązkowi notyfikacji, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TFUE?

Czy udział ten stanowi finansowanie publiczne mające charakter selektywny i czy może mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi Unii Europejskiej?

- 2) Czy można uznać, że taki udział spółki o kapitale publicznym będącej producentem energii elektrycznej narusza zasadę rozdziału systemów przesyłowych i operatorów systemów przesyłowych, ustanowioną przez art. 9 dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾ dotyczącej zasad przyjętych dla rynku wewnętrznego energii elektrycznej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211, s. 55).

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Finlandii

(Sprawa C-42/16)

(2016/C 118/15)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel(-e): x)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Finlandii przez wystawianie duplikatów praw jazdy, których termin ważności upływa w dniu 18 stycznia 2033 r., uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 1 i art. 7 ust. 2 dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy⁽¹⁾, a przez brak przyłączenia się do Europejskiej Sieci Praw Jazdy uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 7 ust. 5 dyrektywy 2006/126/WE.

— obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Jednym z głównych celów dyrektywy 2006/126/WE jest zwiększenie zabezpieczenia praw jazdy. Cel ten może być zrealizowany poprzez zastosowanie terminów przewidzianych w dyrektywie oraz zastosowanie najnowszych środków przy wystawianiu praw jazdy, tak aby zapobiec fałszerstwom i osiągnąć cele dyrektywy dotyczące bezpieczeństwa ruchu. Artykuł 1 dyrektywy 2006/126/WE przewiduje wprowadzenie krajowego prawa jazdy zgodnie ze wspólnotowym wzorem zawartym w załączniku I. W art. 7 ust. 1 dyrektywy uregulowane są wymogi dotyczące praw jazdy, a w art. 7 ust. 2 ustalony jest okres ważności praw jazdy wystawionych od dnia 19 stycznia 2013 r. W Finlandii okres ważności duplikatów praw jazdy wystawionych po 19 stycznia 2013 r. może być dużo dłuższy niż przewidziano w art. 7 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2006/126/WE.